

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Δεκεμβρίου 1946

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 357

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

189. Περὶ ἰδρύσεως Πρωτοδικείου Κατερίνης. 1
190. Περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 10ης Μαΐου 1946 «περὶ ἀνασυστάσεως θέσεως Προέδρου Ἑλληνικοῦ Προξενικοῦ Δικαστηρίου Ἀλεξανδρείας». ... 2
192. Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινων τοῦ Α. Ν. 875/1937 «περὶ βοσκῆς καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινων τῶν περὶ διαχειρίσεως καὶ διοικήσεως δασῶν Νόμων». ... 3
- Διατάγματα**
- περὶ ἰδρύσεως Ὑποδιοικήσεως Χωροφυλακῆς Καρυστῶν Κερκύρας. 4
- περὶ κυρώσεως πινάκων 1946—1947 ἀφορώντων Ἀντισυνιστάρχας. 5

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 189.

Περὶ ἰδρύσεως Πρωτοδικείου Κατερίνης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐψηφίσμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

1. Συστάται Δικαστήριον Πρωτοδικῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα Πρωτοδικεῖον Κατερίνης, ἔδρεῦον ἐν Κατερίνῃ, ὑπαγόμενον ἐν τῇ Ἑφετίῳ Θεσσαλονίκης καὶ περιλαμβάνον ἐν τῇ περιφέρειᾳ αὐτοῦ τὸ Εἰρηνοδικεῖον Κατερίνης.
2. Αἱ πολιτικαὶ καὶ ποινικαὶ δίκαι τῆς περιφερείας τοῦ Πρωτοδικεῖου Κατερίνης, αἱ διατελοῦσαι ἐκκρεμεῖς ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου, μεταβιβάζονται αὐτοδικαίως ἀνευ διατάξεως εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον Κατερίνης ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν μαζιῶν αὐτοῦ, πλὴν τῶν ὑπὸ διάσκησιν εὐρισκομένων, αἵτινες μεταβιβάζονται ὡσαύτως μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀποφάσεως ἢ τοῦ βουλευμάτος, ἐὰν δι' αὐτῶν δὲν περατῇται ἡ δίκη.

3. Ἡμέρα ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τοῦ Πρωτοδικεῖου Κατερίνης ὁρίζεται ἡ 10η Ἰανουαρίου 1947.

4. Ὁ ὀργανικὸς ἀριθμὸς τῶν Προέδρων καὶ Εἰσαγγελέων Πρωτοδικῶν, τῶν Γραμματέων Πρωτοδικῶν καὶ Εἰσαγγελέων Πρωτοδικῶν τοῦ Κράτους ἀξιάναται κατὰ ἓνα.

5. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσίευσώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Δεκεμβρίου 1946.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΠΑΝΟΣ ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Δεκεμβρίου 1946.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΠΑΝ. ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ

(2)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 190.

Περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 10ης Μαΐου 1946 «περὶ ἀνασυστάσεως θέσεως Προέδρου Ἑλληνικοῦ Προξενικοῦ Δικαστηρίου Ἀλεξανδρείας».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐψηφίσμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον πρῶτον

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 10ης Μαΐου 1946 Ν. Διάταγμα «περὶ ἀνασυστάσεως θέσεως Προέδρου Ἑλληνικοῦ Προξενικοῦ Δικαστηρίου Ἀλεξανδρείας» δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 157 τῆς 11ης Μαΐου 1946 Φ. Ε. Κ. (τεύχος Α') ὅστις τὸ κείμενον ἔχει οὕτω :

Περὶ ἀνασυστάσεως θέσεως Προέδρου Ἑλληνικοῦ Προξενικοῦ Δικαστηρίου Ἀλεξανδρείας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

*Άρθρον μόνον.

1. 'Ανασυνιστάται η θέσις Προέδρου παρὰ τῷ Ἑλληνικῷ Προξενικῷ Δικαστηρίῳ Ἀλεξανδρείας.

2. Εἰς τὴν ἄνω θέσιν ἀποσπᾶται, τερουμένων τῶν ἡδὴ κατεμένων διατάξεων, δικαστικὸς ὑπάλληλος φέρων τὸν βαθμὸν Ἐφέτου ἢ Προέδρου Πρωτοδικῶν καὶ

3. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὑποβληθήσεται δὲ πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν μέλλουσαν νὰ συνέλθῃ Βουλὴν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Μαΐου 1946.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μὲλη

Π. ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ, ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, ΑΝΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΟΣ, ΔΗΜ. ΧΕΛΜΗΣ, ΣΤ. ΓΟΝΑΤΑΣ, ΔΗΜ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΑΘ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ, ΑΔ. ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΣ, Δ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΝΙΚ. ΑΒΡΑΑΜ, ΑΝΔΡ. ΣΤΡΑΤΟΣ, Γ. ΠΑΡΑΒΑΝΤΗΣ, ΝΙΚ. ΜΙΧΑΛΤΑΤΖΗΣ—ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ, ΜΙΧ. ΑΓΛΙΑΝΟΣ, ΑΘ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΔΑΜ. ΕΥΤΑΣΙΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους Σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Μαΐου 1946.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΠΑΝ. ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ

*Άρθρον δεύτερον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Δεκεμβρίου 1946.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΠΑΝΟΣ ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους Σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Δεκεμβρίου 1946.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΠΑΝ. ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 192.

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Α. Ν. 875)37 (περὶ βοσκῆς καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τῶν περὶ διαχειρίσεως καὶ διοικήσεως δασῶν Νόμου).

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισμένοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

*Άρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Α. Ν. 875)1937 περὶ βοσκῆς ἐντὸς δασῶν ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι :

1. Ἡ βοσκὴ τῶν αἰγῶν ἐντὸς δασῶν, δημοσίων ἢ μὴ, εἴτε ἐμειγρὼν ἐλάτης εἴτε μικτῶν μετὰ λαυροκισιδεὺς πεύκης ἢ θ. ἑλῆς, ἐνθα τὸ ποσοστὸν μίξεως τῆς ἐλάτης ὑπερβαίνει τὸ 0,5 ἀπαγορεύεται δι' ἀκυνομικῆς διατάξεως τοῦ ἀρχικοῦ ἐπι-

ζούσης τὴν ἀπηγορευμένην ἔκτασιν καὶ τὰ ὅρια αὐτῆς ὡς καὶ τυχὸν ἐλευθέρως ἐντὸς αὐτῶν ζώνας διελεύσεως πρὸς ποταμὸν τῶν αἰγοποιμνίων.

2. Κατ' ἐξαιρέσιν εἰς τὰς περιφερείας τῶν δασαρχιῶν ἢ δασονομιῶν Καλαμπάκας, Καρδίττης, Εὐρυτανίας, Τριγωνίδος, Φθιώτιδος, Παρνασσίδος, Ἀρτης, Δωρίδος, Λεβαδείας, Κυνουρίας, Γυθείου, Καλαβρύτων, Ναυπακτίας, Τρικκάλων, Ἀχαΐας, Ἀργούς, Εὐλοκάστρου, Ἐλασσώνας καὶ Κορίνθου ἢ πλήρης ἀπαγορεύσεις τῆς αἰγοβοσκῆς εἰς τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δάση ἐλάτης θὰ συντελεσθῇ τὴν 23ην Ἀπριλίου, 1951.

Εἰς τὰ Δασαρχεῖα ὅμως ταῦτα καὶ Δασονομεῖα καθ' ἑκάστην τῶν ἐτῶν 1948, 1949, 1950 καὶ 1951 θὰ ἀπαγορεύεται ἐτησίως ἀπὸ τῆς 23 Ἀπριλίου ἐκάστου ἔτους δι' ἀπαγορευτικῆς διατάξεως τοῦ ἀρχικοῦ δασάρχου, ἐκδιδομένης τοῦλάχιστον δύο μῆνας πρὸ τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας, τὸ ἐν τῇ τάρτον τῶν ὅλων κατὰ συνοικισμόν, χωρίον ἢ πόλιν μὴ ἀπηγορευμένων μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως ταύτης τοῦ νόμου, δασῶν ἐλάτης.

3. Εἰς συνοικισμούς, χωρία ἢ πόλεις τῶν Δασαρχιῶν ἢ Δασονομιῶν τῆς προηγουμένης παραγρ. 2 εἰς τοὺς ὁποίους ἡ βοσκομένη ὑπὸ αἰγῶν ἔκτασις δασῶν ἐλάτης εἶναι μικροτέρα τοῦ ἐνὸς τετάρτου τῆς ὅλης ὑπὸ αἰγῶν βοσκομένης ἐκτάσεως τῆς περιφερείας ἐκάστου συνοικισμοῦ, χωρίου ἢ πόλεως ἢ βοσκῆς τῶν αἰγῶν θ' ἀπαγορευθῇ κατὰ τὸ ἡμισυ τῆς ἐκτάσεως τῶν δασῶν ἐλάτης κατὰ τὰ δύο πρῶτα ἔτη τῆς ἐνάρξεως ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἄρθρου τοῦ νόμου, κατὰ δὲ τὸ ἕτερον ἡμισυ κατὰ τὰ μεθεπόμενα δύο ἔτη ὥστε ἡ ἀπαγόρευσις νὰ ἔχῃ συμπληρωθῇ πλήρως μετὰ τὸ ἔτος 1951.

4. Αἱ μέχρι τοῦδε ἐκδοθεῖσαι ἀπαγορευτικαὶ διατάξεις βοσκῆς ἐπὶ τῶν δασῶν ἐλάτης πλὴν τῶν ἀφορῶντων κεκαυμένα δάση ἐλάτης εὐρισκόμενα ὑπὸ φυσικὴν ἀναγέννησιν ὡς καὶ τοιαῦτα ἐνθα ἐνῆργηθῇ ὁλοτομία κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν, ἀκυροῦνται.

*Άρθρον 2.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Νόμου 875)1937 ὡς συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 παρ. 1 Α. Ν. 2124)1939 ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι.

1. Εἰς ἑκάστην τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος Νόμου ἀπομακρυνομένων ἐκ τῶν δασῶν ἐλάτης κτηνοτρόφων ποιμένων ἐφ' ὅσον οὗτος ἐπείμεινε κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου, ὡς πρὸς τὴν ἀπαγορεύσιν τῆς αἰγοβοσκῆς εἰς τὰ δάση ἐλάτης, ὁ ἴδιος 40 ἕως 200 σφαγείσας ἢ ἐκπονηθείσας λόγῳ τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς βοσκῆς αἰγας, παραχωροῦνται δωρεάν, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν, ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς σφαγῆς ἢ ἐκπονήσεως τῶν αἰγῶν, μέχρι 15 στρεμμάτων μονίμως γεωργικῶς καλλιεργησίου ἢ μέχρι 30 στρεμμάτων μονίμως δασοκομικῶς ἐκμεταλλευσίμου ἢ ἀναλόγων στρεμμάτων ἐκατέρως τῶν ὡς ἄνω κτηνοτρόφων δημοσίου ἐδάφους, δασοκτηπεύς ἢ μὴ καίμενου εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Κοινότητος ὅπου κεῖται ἡ ἀπαγορευθεῖσα εἰς τὴν αἰγοβοσκὴν ἔκτασις ἐλάτης ἢ καὶ ἀλλοχού κατὰ πρότερον ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ Νόμου ἐφ' ὅσον δὲν θὰ καθίσταται δυνατὴ ἡ διάθεσις τοιούτων καταλλήλων ἐδαφῶν ἐντὸς τῆς Κοινότητος ἐν ἣ τὸ ἀπαγορευθὲν τῆς βοσκῆς δάσος ἐλάτης.

2. Οἱ ἐκ τῶν αἰγοτρόφων ποιμένων μὴ ἀποκαθιστάμενοι κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐν περιπτώσει ἀπαλλοτριώσεως κτημάτων δικαιοῦνται εἰς ἀποκατάστασιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος (ἄρθρ. 24 Κωδ. 2880) 40 προτιμώμενοι τῶν περιόχων ἐν τῷ αὐτῷ Νομῷ.

*Άρθρον 3.

1. Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀποζημιώσεως αἰγοτρόφων αἰγας λόγῳ τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς αἰγοβοσκῆς ἐντὸς τῶν δασῶν

της λεκανών σχηματισμού χειμάρρων και ως αναδασωτέων
 γησιών δασικών εκτάσεων δεν δύνανται ή δεν προτι-
 μάζουν να ασκήσουν το επάγγελμα του αĩγοτρόφου εις το μέλ-
 λον, αν παρεχρήθησαν αυτοίς κατά το ως άνω άρ-
 θμό γεωργικαί εκτάσεις, επιβάλλεται ετήσιος ειδικός φόρος
 επί των εν τῷ Κράτει ενδιαιτωμένων αĩγών και προβάτων
 επί της απολήψεως δασικών προϊόντων προς έμπο-
 ρεὺς το σύνολον τῶν εισπράξεων τῶν ὁσίων εισερχόμενων
 ἐν τῷ Ταμείῳ Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν διατί-
 θηται διὰ τὸν ἀποκλειστικὸν σκοπὸν τῆς ἀποζημιώσεως τῶν
 ζημιωμένων τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ αĩγοτρόφου ιδιοκτητῶν
 κτηνῶν. Διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν αĩγοκτηνοτρόφων
 κηρύσσεται παρὰ τοῦ Ταμείου Γ. Κ. καὶ Δασῶν ἀποκλειστι-
 κῶς τὰ διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπόμενα ἔσοδα.
 Τὸ ποσὸν τοῦ φόρου ὀρίζεται εἰς δραχμὰς 100 κατὰ κεφα-
 αὶ αĩγῆς καὶ προβάτου καὶ 10 οὐ ἐπὶ τοῦ φόρου ἢ μισθώμα-
 τος ἀπολήψεως δασικῶν προϊόντων δι' ἐμπορίαν.

2. Δι' ἀποφάσεως τῶν ἐπὶ τῆς Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν
 ὑπογῶν ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγρ. 3
 παρόντος γνωμοδοτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπιτρέπεται νὰ αὐξή-
 σουν τὸ ἀνωτέρω ὀριζόμενον ποσὸν φόρου. Δὲν ὑπόκεινται
 τὴν διὰ τοῦ παρόντος ἐπιβαλλόμενον φόρον ἐκ τῆς οἰ-
 κίας κτηνοτροφίας μέχρι πέντε αĩγες, ἢ πρόβατα κατ' οἰ-
 κίαν τὰ ἐρίφια καὶ ἄμνοι κατὰ τοῦ ἔτους. Ὡς οἰ-
 κία νοοῦνται οἱ συμβιούντες ἐν τῇ αὐτῇ στέγῃ ἀνιόντες,
 πάντες καὶ ἀδελφοὶ ὡς καὶ αἱ σύζυγοι αὐτῶν.

3. Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω Γνωμοδοτικῇ Ἐπιτροπῇ συγκα-
 τήθει

α) τῶν Γενικῶν Διευθυντῶν τῆς Α, Β, καὶ Γ Γεν. Διευ-
 θύσεως τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

β) Διευθυντῶν τῶν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Γεωργίας Διευθύν-
 σων Κτηνοτροφίας καὶ Κτηνιατρικῆς.

γ) ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Πανελληνίου Κτηνοτροφικοῦ
 Ἰνστιτούτου.

δ) ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Ἀγορικῆς Τραπεζῆς ὀριζο-
 μένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας καὶ

ε) τοῦ ἀρμοδίου Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.
 Ἀναπληρωταὶ τῶν ἀνωτέρω εἶναι οἱ νόμιμοι ἀναπληρωταὶ
 τῶν.

Χρῆς Γραμματέως ἐκτελεεῖ εἰς τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐν τῷ
 Ὑπουργείῳ Γεωργίας Γεν. Διευθύνσεως Δασῶν.

4. Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάει τῶν ἐπὶ τῆς
 Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν θέλει καθορισθῇ ὁ
 φόρος ἐνέργειας ὡς καὶ λήξεως τῆς φορολογίας ταύτης,
 ὡς ἀναγκαστικὸς νὰ διατηρηθῇ ὑπὲρ τὴν πενταετίαν, ὁ τρόπος
 ἐπιβίσεως, εισπράξεως καὶ διαθέσεως, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη
 ἐπιμέλεια ρυθμίσεως τῆς ποιότητος φορολογίας.

* Ἀρθρον 4.

Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Α. Ν. 875 τοῦ
 1937 ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι.

1. Ἀπαγορεύεται ἐντὸς καέντων δασῶν ἢ καέντων προ-
 κτακτικῶν βοσκοτόπων ὑπερκαμμένων χωρίων ἢ συνόκισμων
 κηφίων ἐντὸς λεκανῶν σχηματισμοῦ χειμάρρων ἢ βοσκῆς
 προβάτων καὶ μεγάλων ζώων ἐπὶ πενταετίαν καὶ ἡ τῶν
 ζώων ἐπὶ δεκαετίαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πυρκαϊᾶς ἀσχέτως
 κατωρθωθῇ ἢ ἀναγέννησις αὐτῶν.

2. Καὶ ἐξαιρέσειν, προκειμένου περὶ δασῶν ἀειθαλῶν πλα-
 τάνων ἢ δασῶν γαλεπίου πεύκης με ὑπόφορον ἀειθαλῶν
 κηφίων ἢ μὴ, δύνανται ἐφ' ὧν ἡ ἀναγέννησις εἰς δασι-
 οσύτητα μετὰ τὴν πυρκαϊάν ἐπὶ πλείονος πλῆρους, νὰ περιο-
 ρισθῇ ὁ χρόνος τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς βοσκῆς τῶν αĩγῶν
 καὶ πενταετίαν ἀπὸ τῆς πυρκαϊᾶς τῶν δὲ προβάτων καὶ με-
 γάλων ζώων εἰς τριετίαν ἐφόσον δι' ἐκθέσεως Δασάρχου καὶ
 ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν βεβαιωθῇ, ὅτι διὰ τῆς βοσκῆς αὐτῶν
 οὐ διακινδυνεύει ἡ ἐξασφάλισις τῆς ἐπιβιωτικῆς ἀναγεννή-
 σεως τῶν συστάδων.

* Ἀρθρον 5.

Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Α. Ν.
 875) 1937 δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ὡς πρὸς τὴν περίπτωσιν τοῦ
 ἄρθρου 7 καὶ 8 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀνω νόμου.

* Ἀρθρον 6.

Εἰς τὸ ἄρθρον 93 Ν. 4173 προστίθεται παράγραφος 3
 ἔχουσα ὡς κάτωθι.

Ἐξαιρέται ἡ διακράτοις διηρημένων δασῶν ἀποτελούντων
 ἐν συνόλῳ καὶ οὐχὶ κατὰ μέρος διαχειριστικὴν μονάδα ὑπο-
 χρεοῦνται νὰ διαγῶσιν, ὅπως τὸ εἰς αὐτοὺς ἀνήκον ἢ τὸ ὑπὲρ
 αὐτῶν διακρατούμενον τμήμα ὑπαχθῇ εἰς τὴν ἐνδεικνυομένην
 τεχνικὴν διαχειρίσιν τοῦ ὅλου δάσους θεωρουμένου ὡς ἀναπο-
 σπάστου αὐτοῦ μέρους ἀπὸ ἀπόψεως τεχνικῆς διαχειρίσεως.

Τὴν ἐνιαίαν διαχειρίσιν τῶν ἐν λόγῳ δασῶν ἀποφασιζει ὁ
 Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας μετὰ πρότασιν τοῦ ἀρμοδίου
 Δασάρχου, Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν καὶ γνωμοδοτήσεως τοῦ Τεχ-
 νικοῦ Συμβουλίου Δασῶν.

Ἀποφασισθείσης τῆς ἐνιαίας διαχειρίσεως τοῦ δάσους
 οὐδεμία ἐγκρίσις καρπώσεως δύναται νὰ ἐγκριθῇ, εἰς τοὺς
 κατὰ μέρος ιδιοκτητὰς καθοριζομένης μὲν δι' ἐκάστην ἰδιο-
 κτησίαν ἀλλὰ διεπομένης κατὰ τὴν κατὰ γῶρον καὶ χρόνον
 πραγματοποιήσιν ἐκ τῶν διατάξεων τῆς διαχειριστικῆς τοῦ
 δάσους μελέτης.

* Ἀρθρον 7.

Προκειμένου περὶ πολυούρων διφυῶν ἐκ παραλίου πεύκης
 δασῶν ἀνήκοντων κατὰ κυριότητα νομῇ ἢ κληματατικῇ δικαίῳ
 εἰς ἀδιαίρετον εἰς πλείονα τῶν ἐπὶ τὰς προτάσεων καὶ ἐκτάσεως
 μεζῶνος τῶν 1000 στρεμμάτων δι' ἀ συνασθῇ ἀναγκαστικὸς
 Συνεσιμὸς δύναται ὅπως μετ' ἀπόφασιν τῆς Γεν. Συνελεύσε-
 ως τοῦ Συνταγισμοῦ ἢ πρὸς ἐμπορίαν κάρπως τοῦ εἰς
 ἀδιαίρετον δάσους νὰ ἐνεργῇται ὑφ' ἐνὸς ἐκάστου τῶν συνιδι-
 κητῶν εἰς τὸ τμήμα ἐκείνου τοῦ δάσους εἰς ὃ ἐνεργεῖται τὴν
 σχετικὴν ἀλλοίωσιν. Διὰ τοῦ μέτρου τούτου δὲν ἀναγνωρίζε-
 ται ἡ τυχὸν πρὸς τῶν συνιδιοκτητῶν γενομένη διανομὴ τοῦ
 δάσους ἀνεῖν τῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐγκρίσεως
 διανομῆς τοῦ δάσους συμφῶνως τῷ ἄρθρῳ 216 τοῦ νόμου
 4173 περὶ δασικοῦ κώδικος.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην οἱ κατ' ἑαυτὰ συνιδιοκτητὰς
 ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν ἀνάλογον καταβολὴν εἰς τὸν Συν)σμὸν
 ἐτησίως τῆς ἐκάστοτε καθοριζομένης ὑπ' αὐτοῦ συνδρομῆς
 χρηματικῆς ἢ εἰδους διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἐξόδων διοική-
 σεως τοῦ συνταγισμοῦ ιδιοκτησίας, δαπανῶν φυλάξεως, κα-
 ταρτίσεως διαχειριστικῆς τοῦ δάσους μελέτης, ὁδοποιίας, κα-
 ταρτίσεως πυρκαϊῶν κλπ.

Οἱ συνιδιοκτητὰς μέλη τοῦ συνταγισμοῦ ὑποχρεοῦνται ἐφ'
 ὧν ἤθελε ἀποφασισθῇ ἢ ὑπ' αὐτῶν ἀνάληψις τῆς ὑλοτομίας
 ὅπως προδύνωσιν εἰς ταύτην κατὰ τὴν σειράν καὶ πλῆξιν καὶ
 χρόνον τὸν καθοριζόμενον ὑπὸ τῆς διαχειριστικῆς τοῦ δάσους
 μελέτης.

Ἐν ἀνάγκῃ τούτων ὅπως καταβῶσιν εἰς τὴν Συνταγί-
 ρισμὸν τὴν καθορισθεῖσαν ὑπὸ τούτου συνδρομὴν ἢ τὴν ἐκτέ-
 λειν τῆς ὑλοτομίας συμφῶνως τοῖς ἀνω καθοριζομένοις τὴν
 ἐνέργειαν τῆς ὑλοτομίας τῶν ἀρνούμενων ἀναλαμβάνει τὸ
 Συμβούλιον τοῦ Συνταγισμοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρ-
 θρου 7 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1627) 1939 ὡς ἐτροποποιήθη
 διὰ τοῦ ἄρθρου 8 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2124) 1939 καὶ συνα-
 πληρώθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 8 Α. Ν. 2359) 1940.

* Ἀρθρον 8.

1. Προκειμένης καρπώσεως δασῶν ἀνήκοντων ἢ κατεχο-
 ρούμενων ὑπὸ ἐλαστίων τῶν ἐπὶ τὰς συνδικατοχῶν ἢ συνιδιοκτη-
 τῶν μὴ συμφωνούντων εἰς κοινὴν ἐκμετάλλευσιν, ἢ ἀρμοδί-
 ας

δασική αρχή παρέχει την προς τούτο άδειαν ύλοτομίας εκάστω αυτών και άνευ της συγκαταθέσεως των λοιπών συνιδιοκτητών, εφ' όσον αποδείξει δυνατή ή τοιαύτη ύλοτομία χωρίς βλάβην του δάσους.

2. Είς τὸ άρθρον 11 παρ. 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2204)1940 Α Ν. (περὶ δασικῆς φορολογίας) προστίθεται καὶ ε' ἐδάφειον ἑξῆς οὕτως:

Καυοξύλα προσριζώμενα δι' ἀνάγκας λαϊκῶν συσσιτίων τῆς παιδικῆς διατροφῆς δύναται καὶ τῶν δημοσίων Ὁρφανοτροφείων.

Ἄρθρον 9

1. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται νὰ ἐγκρίνῃ τὴν ἐκχέρωσιν διακατεχομένων δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων κατελλήλων πρὸς γεωργικὴν ἢ δειδροκομικὴν καλλιέργειαν ἐφαρμοζομένων ὡς πρὸς τὰς προϋποθέσεις ἐπιτροπῆς τῆς ἐκχέρωσεως, τῶν διατάξεων τοῦ άρθρου 102 Νόμου 4173 περὶ δασικοῦ κώδικος, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων.

2. Ἐξαιρητικῶς δι' ἐπιταγὰς πυρκαϊῆς ἰδιωτικῶν δασῶν κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς κατοχῆς καὶ μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1945, ὅποτε ἔλαβον χώραν ἐκχερώσεις καὶ γεωργικὴ καλλιέργεια: τοὺλάχιστον ἐπὶ διετίαν άνευ ἀδείας τῆς δασικῆς ἀρχῆς, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δι' ἀποφάσεώς του, στηριζομένης εἰς ἔκθεσιν ἀνωτάτου δασικοῦ ὑπαλλήλου καὶ γνωμοδοτήσεως τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου τῶν δασῶν νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν ἐκχέρωσιν καὶ γεωργικὴν καὶ δειδροκομικὴν καλλιέργειαν εἰς ἰδιόκτητα δάση ἐπὶ ἐπιπέδων καὶ γονύμων ἰσοφῶν ἔχουσιν κλίσιν οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν 20ο) οὐ διὰ γεωργικὴν καλλιέργειαν, καὶ 30 ο) οὐ διὰ δειδροκομικὴν καλλιέργειαν πρὸς ἐπαύξεισιν τοῦ μὴ ἐπυροκοῦς γεωργικοῦ κλήρου, εφ' ὅσον οἱ ἰδιόκτηται τῶν δασῶν δὲν ἐνέχοντι εἰς τὴν ἐμπρησμὸν τοῦ δάσους.

3. Σύμβασις μισθώσεως ἢ δουλείας ἐπικαρπίας ἰδιωτικῶν δασικῶν ἐκτάσεων αἰτήσεις συναφθεῖσαι πρὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1941 δὲν ἔληξαν ἔτι καὶ δι' ἃς ἔχει ἐγκριθεῖ ἀρμόδιως ἐκχέρωσις πρὸς ἀπόδοσιν τῶν ἐκτάσεων τούτων εἰς τὴν νόμιμον γεωργικὴν ἢ δειδροκομικὴν καλλιέργειαν, ἢ ἐκτέλεσις τῶν ὁσίων ὅπως ἀνεστῆλῃ ὡς ἐκ τῆς ἐπὶ κατοχῆς δημιουργηθείσης ἐγκύβητος κατεστάσεως παρατείνονται ἐπὶ τριετίαν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς χρονικῆς διαρκείας των, ὅφ' οὗς ἦσαν ἀρχικῶς συνήρθησαν ἀναπροσαρμοζομένου τοῦ μισθώματος ἐπὶ τῶν συμβάσεων μισθώσεως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ ἀρμοδίου Συμβουλίου.

Ἐκείτως ὀρισταμένων τῶν ἀνωτέρω προϋποθέσεων παραινέται ἐπὶ ἴσῳ χρόνῳ καὶ ἡ ἰσχὺς τῶν σχετικῶν ἐγκρίσεων τῆς ἐκχερώσεως ὡς καὶ ἡ τῶν οἰκείων ἀδειῶν ἀπολήψεως δασικῶν προϊόντων τῶν κυρίων τῶν δασικῶν τούτων ἐκτάσεων.

4. Ἡ ἐπὶ ἐκχερωμένων ἢ καλλιεργουμένων ἀγρῶν καθεωρεθεῖσα συνθήκη κατ' ἀρχικὴν συγκατάθεσιν τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν ἐλευθέρως βεταῆς χρόνῳ μετὰ τὴν συγκατάθεσιν εφ' ὅσον δὲν διαμερρώθη εἰς ἐμπράγματον δικαίωμα ὑπὲρ ὀρισταμένου φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου, καταργεῖται.

Ἄρθρον 10.

1. Κυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθ. 512 τῆς 26 Σεπτεμβρίου 1946 πράξις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἔχουσα ὡς κάτωθι:

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ ἀποφασίζει, ὅπως κατὰ παρέκκλίσιν τῶν καίμων διατάξεων.

«Προκειμένου περὶ ὑλοτομιῶν ἐκ μὴ δημοσίων δασῶν χαρκτηριζομένων μετὰ γνώμην τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν ὡς ἐκτάτων καρπώσεων καὶ εφ' ὅσον τὸ ὑλοτομηθέν ποσὸν ποσὸν ὑπερβαίνει τὰ 500 κ. α. ξυλείας ἢ ἀνάλογον πο-

σὸν ἐκ τῶν ἄλλων δασικῶν προϊόντων νὰ δύναται κατεῖν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐκδιδομένης μετὰ πρῆτασιν τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν ὁ φόρος τοῦ Δημοσίου, νὰ καταβάλληται ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ τοῦ δάσους εἰς τὸ τέλος τοῦ διαχειριστικοῦ ἔτους καὶ τὸ βραδύτερον ἐντὸς τοῦ πρώτου μηνὸς τοῦ ἐπομένου διαχειριστικοῦ ἔτους.

Δι' ἐγγύησιν ὁ μισθωτὴς τοῦ μὴ δημοσίου δάσους ὑποχρεῖται ἅμα τῇ ἐκδόσει τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Πρωτογίας ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν μιᾶς τῶν ἀνεγνωρισμένων Τραπεζῶν διὰ χρηματικὸν ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ τοῦ φόρου ὁλοκληροῦ τοῦ ἐγκρινομένου ποσοῦ δασικῶν προϊόντων.

Διὰ τὴν περίπτωσιν ἀναπροσαρμογῆς τοῦ φόρου ὑποχρεῖται ὁ μισθωτὴς νὰ προσαγάγῃ συμπληρωματικὴν ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν ὡς πρὸς τὸ ὀφειλόμενον χρηματικὸν ποσὸν τοῦ φόρου.

Ἡ τοιαύτη εὐχέρεια περὶ τὴν καταβολὴν τοῦ φόρου δὲν θὰ χωρῇ εἰς περίπτωσιν χορηγήσεως παρατάσεως χρόνου ὑλοτομίας εἰς τὸν μισθωτὴν, ὅποτε διὰ τὰ ὑλοτομηθέντα καὶ μὴ ποσὰ δασικῶν προϊόντων ὑποχρεοῦται οὗτος νὰ καταβάλλῃ τὸν νόμιμον φόρον κατὰ τὰς καίμηνες περὶ φορολογίας δασικῶν προϊόντων διατάξεις. Ἐκδόσαν πρὸς τοῦτο τὴν ὑπ' ἀριθ. 512 ἐ.ε. παρῶσαν πράξιν τοῦ ἡτὺς θέλει κυρωθῇ διὰ Νόμου.

2. Ἡ ἀνωτέρω ἀπόφασις ἰσχύει μέχρι 31 Αὐγούστου 1948 προκειμένου περὶ ὑλοτομιῶν ἐνεργηθεισῶν βάσει παρατάσεως ἀδείας χορηγούμενης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

Ἄρθρον 11.

Ἡ παρ. 2 τοῦ άρθρου 3 Α Ν. 2204)1940 «περὶ δασικῆς φορολογίας» τροποποιεῖται ὡς κάτωθι.

Παρ. 2. Προκειμένου περὶ μὴ δημοσίων δασῶν ἢ κτημάτων κατ' ἐξαιρέσιν τῶν ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῃ τοῦ παρόντος άρθρου ὀριζομένων δύναται τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας μετὰ πρῶτασιν τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου ὅπως δι' ἅπαντα ἢ τινὰ τῶν δασικῶν προϊόντων, ἢ κατὰ τὴν προηγούμενον ἄρθρον τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλόμενος διὰ μόνους δασικὸς φόρος ἀντὶ νὰ καταβάλληται κατὰ τὴν ἐκδόσιν τῆς ἀδείας ὑλοτομίας, καταβάλλεται εἰς τὸ τέλος τοῦ διαχειριστικοῦ ἔτους καὶ τὸ βραδύτερον ἐντὸς τοῦ πρώτου ἐπομένου μηνός.

Διὰ τὴν τοιαύτην καταβολὴν τοῦ φόρου ὁ ὑποκείμενος εἰς φορολογίαν δασοκτητῶν, κύριος νομῆς, ἐπικαρπότης, ἐπιφανειοῦχος, ἐπὶ ἐταιρειῶν καὶ νομικῶν προσώπων τῶ νομικῶν προσώπων, ἐπὶ συνεταιρισμοῦ δασοκτητῶν, ὁ πρῶτος τοῦ Συνεταιρισμοῦ, ἐπὶ ἀντλήτων ἢ νομίμως ἀπηγορευμένων ὁ ἐπίτροπος, κηδεμὼν ἢ ἀντιλήπτωρ κλπ. ὀφείλει ἐκείρως πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἐκάστου διαπονομικοῦ ἔτους νὰ ἐπιδώσῃ πρὸς τὸν ἀρμόδιον Δασάρχην αἴτησιν ὑποβαλλομένην παρὰ τούτου μετὰ τῆς γνώμης του πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας.

Ἡ ἐγκρισις ἢ μὴ τῆς αἰτήσεως ἀπόκειται εἰς τὴν ἐλ.θ. θέραν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

Ἀποφασισθείσης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης παραγράφου ὁ φόρος δὲν καταβάλλεται κατὰ τὴν ἐκδόσιν ἀδείας ὑλοτομίας ἀλλὰ εἰς τὸ τέλος τοῦ διαχειριστικοῦ ἔτους καὶ τὸ βραδύτερον ἐντὸς τοῦ πρώτου ἐπομένου μηνός.

Δι' ἐγγύησιν ὁ δασοκτήμων ὑποχρεοῦται ὅπως προσαγάγῃ ἐκαστοτε ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν μιᾶς τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀνεγνωρισμένων Τραπεζῶν διὰ χρηματικὸν ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ποσὸν τοῦ ὀφειλομένου φόρου τῆς ἀδείας ὑλοτομίας ἢ καὶ διὰ μεγαλύτερον ποσὸν προϊόντων ἐάν ἐπιθυμῇ τοῦτο ὁ δασοκτήμων. Ὁ δικαιολογητικὸν τῆς ἐνεργουμένης ὑλοτομίας χρησιμεύει ἢ ἀδεια ὑλοτομίας διὰ δὲ τὴν μεταφορὰν τῶ πρωτόκολλον ἐξέλεξεως καὶ ἡ πιστοποίησις μεταφορᾶς ἀμφοτέρω δὲ διὰ τὴν

απομὸν τοῦ ὀφειλομένου παρὰ τοῦ δασοκλήμονος δασικοῦ.

Ἄρθρον 12.

Προκειμένου περὶ καρπώσεως δασῶν καέντων διαρκῶς τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως τῆς χώρας, ἐφ' ὅσον ἡ διαρκὴς τῶν ὑπὸ τῆς διαχειριστικῆς μελέτης τοῦ δάσους ἀπομεινῶν ἀντιπυρρικών μέτρων ἢ τοιαύτης μὴ ὑφιστάμενης τῶν ἀπλῶς παρὰ τῆς δασικῆς ἀρχῆς ὑποδειχθέντων δὲν πραγματοποιήθῃ διαρκούσης ταύτης ἐπὶ ἐν ἔτος ἀπὸ τῆς ἐκείνου παρόντος δὲν καταβάλλεται ὁ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. 2204 ὁριζόμενος διπλοῦς δασικὸς φόρος καὶ τὸν μισθώμα, ἀλλ' ὁ ἀπλοῦς φόρος καὶ τὸ ἀπλοῦν μισθώμα.

Ἄρθρον 13.

Ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 176 τοῦ Νόμου 4173 «περὶ τοῦ Κώδικος» ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῶν ἄρθρων 48 Ν. 57 καὶ 7 Ν. 5698 καταργεῖται.

Ἄρθρον 14.

Ἡ δευτέρου ἐδάφιοι τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 85 τοῦ Ν. 4173 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος», ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Ν. 29 τοῦ Νόμου 4687 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Ὡλοτομία περὶ ὧν αἱ παράγραφοι 1 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου ἐγκρίνονται ἐπὶ καταβολῇ μισθώματος καθοριζομένου τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας μετὰ γνώμης τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν, ἰσχυρῶν διὰ τοὺς ἐνεργοῦντας τοιαύτας ἐργασίας τῶν διὰ τοὺς ἐνοικιαστὰς τῶν δημοσίων δασῶν ἐπιβαλλόμενων ὑποχρεώσεων καὶ δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου καὶ τὰς καιρέντας διατάξεις.

Ἄρθρον 15.

Ἡ ἀρθρὸς ἐννοία τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. 826) 37 Α. Ν. εἶναι ὅτι ἡ παράτασις τοῦ χρόνου τῆς ἀπόσεως τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος καρπώσεως δημοσίων δασῶν χορηγεῖται ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἢ ἡδηγεμένῳ συμβατικῷ ὅρῳ.

Ἄρθρον 16.

Ἡ ἀρθρὸς 215 τοῦ Ν. 4173 περὶ δασικοῦ κώδικος, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ Ν. 57 καὶ 7 Ν. 1938 Α. Ν., ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Ὅσοις δύναται ν' ἀποκτήσῃ δικαίωμα νομῆς δι' ἐκχευμένης ὕδατος, ὕλοτομίας, σπορᾶς ἢ οἰκιστικῆς ἄλλης πράξεως δημοσίων, δημοτικῶν, κοινοικιῶν, μοναστηριακῶν ἢ ἀνηκεῖν εἰς ἰδρύματα ἐν γένει δασῶν, ἀναδασωτέων ἐκτάσεων δημοσίων ἐδαφῶν καὶ μερικῶς δημοσίων ἐκτάσεων μερικῶς δημοσίων λειβαδίων.

Κατὰ τοῦ ἐπιχειροῦντος τὰς ἄνω παρανόμους πράξεις ἐπιβάλλεται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου ἢ προϊσταμένου τοῦ δημοσίου πρωτοκόλλου διοικητικῆς ἀποβολῆς κοινοποιούμενης τὸν καθ' οὗ ἀπευθύνεται. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο θεωρεῖται ὡς ἀποδεχθὲν ὁ καθ' οὗ ἀπευθύνεται ὁμολογῶν τὴν ἐπὶ τῶν ἐκτάσεων κυριότητα καὶ νομὴν τοῦ Δημοσίου ἢ τῶν ἐν παραγράφῳ προσώπων, ἐὰν ἐντὸς προθεσμίας 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ πρωτοκόλλου μὴ παρεκτείνουμένης λήξεως δὲν ἀσκήσῃ ἀνακοπήν κατὰ τοῦ πρωτοκόλλου.

Ἡ κατὰ τοῦ πρωτοκόλλου διοικητικῆς ἀποβολῆς ἀνακοπὴ κατὰ τοῦ Δημοσίου ἢ τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ προσώπων ἀρθρου Νομικῶν προσώπων, εἰς τὰς ὁποίας ἡ ἐκτέλεσις, ἐφ' ἧς ἐπιχειρεῖται ἢ παράνομος ἐνεργεῖα, ἐπὶ τῇ δὲ ἐννοίᾳ τοῦ ἀρμοδίου ἐκ τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀρθρου, Εἰρηνοδίκου.

Διὰ τὴν προδικασίαν καὶ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ἀνακοπῆς ἐκτελεστικὴν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ Ν. ΒΠ «περὶ προσωρινῶν μέτρων εἰς δίκας περὶ διακρίσεως». Πρὸς συζήτησιν τῆς ἀνακοπῆς ἀντίγραφον αὐτῆς μετὰ κλήσεως κοινοποιεῖται πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφεσον τῆς οἰκείας περιφερείας ὡς ἐκπρόσωπον τοῦ Δημοσίου ἐὰν πρόκειται περὶ ἐκτάσεως τοῦ Δημοσίου, ἄλλως δὲ πρὸς τὸ εἰς τὸ κοινοποιήθῃ πρῶτον καὶ ἄλλων ἀναφερόμενον ὡς δικαιούχον Νομικὸν πρόσωπον, κατ' ἀμφοτέρους δὲ τὰς περιπτώσεις καὶ πρὸς τὸν ἀρμοδίον Δασάρχην. Κατάθεσις παραδόλου ἢ ἐγγραφῆς τῆς ἀνακοπῆς εἰς τὸ βιβλίον διεκδικήσεων δὲν ἀπαιτεῖται.

Τὸ βάρος τῆς ἀποδείξεως ὑπέχει ὁ ἀνακρίπτων μετὰ τῶν προσαγγεμένων δὲ ἀποδεικτικῶν μέσων, συνεκτιμῶνται καὶ αἱ ὑπὸ τῶν Δασάρχων, Δασονόμων ἢ Δασοκόμων ἐνεργούμεναι διοικητικαὶ ἐξετάσεις.

4. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν, διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἀρθρων 634 κλπ τῆς Πολιτ. Δικονομίας, μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς παραπομπῆς εἰς τὸ Δικαστήριον.

Ἡ ἔφεσις ἀσκεῖται κατὰ τὰς κοινὰς διατάξεις ἐντὶς προθεσμίας 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν εἰς τὸν ἀντικαθίσταται μετὰ τῶν ἑξῶν:

5. Αἱ διὰ τοῦ παρόντος ἀρθρου τασσόμεναι προθεσμιαί δὲν παρεκτείνονται λόγῳ ἀποστάσεως.

Ἐπὶ κλήσεως πρὸς τὸν ἀρμοδίον τηροῦνται αἱ εἰδικαὶ πρὸς ἐμφάνισιν αὐτοῦ τασσόμεναι προθεσμιαί.

Δίκαι ἀρξάμεναι πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διὰ τῆς ἀσκήσεως τῆς ἀνακοπῆς συνεχίζονται κατὰ τὰς πρότερον ἰσχυροῦσας καὶ διὰ τοῦ παρόντος τροποποιημένας διατάξεις.

6. Ἡ ἀνακοπὴ δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ πρωτοκόλλου ἀποβολῆς, δύνανται ὅμως ὁ Πρόεδρος Πρωτοδικῶν νὰ ἀναστέλλῃ διὰ πρᾶξιν τοῦ τὴν ἐκτέλεσιν, αἰτήσῃ τοῦ ἀνακρίπτοντος μέχρις ἐκδικήσεως τῆς ἀνακοπῆς.

7. Ἡ κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἀρθρου τούτου ἀπόφασις δὲν ἐμποδίζει τὴν ἐπιδιώξιν τῶν ἐκατέρωθεν δικαιωμάτων κατὰ τὴν τακτικὴν διαδικασίαν.

Ἄρθρον 17.

Τὸ ἀρθρον 219 τοῦ Νόμου 4173 περὶ δασικοῦ κώδικος ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Α. Ν. 1460) 1938 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

1. Ὁ ὁπωσδήποτε βλάπτων δάσος ἢ δασικὴν ἔκτασιν ἢ προξενῶν εἰς αὐτὸ οἰανδήποτε φθοράν, ὁ ἄνευ ἀποδείξεως καταβολῆς δικαίωματος ἢ μισθώματος ἢ προκειμένου περὶ ἀτελῶν ὕλοτομιῶν ἄνευ ἐγκρίσεως ἢ παρὰ τὰς ὑποδείξεις τῶν ἀρμοδίων δασικῶν ὀργάνων, ὅπου ἀπαιτοῦνται τοιαῦται, ἢ προκειμένου περὶ μὴ δημοσίων δασῶν ἄνευ ἀδείας καὶ τοῦ ιδιοκτήτου ἢ διακατέχοντος τοῦ δάσους, ὕλοτομιῶν, κατασκευάζων ἢ συλλέγων δασικὰ προϊόντα καὶ ἐν γένει παραβαίνων τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ἐφ' ὅσον εἰδικαὶ αὐτοῦ διατάξεις δὲν ὀρίζουν ἄλλως, τιμωροῦνται μετὰ πρόστιμον ἢ κράτησιν ἢ καὶ μετὰ ἀμφοτέρους τὰς ποινὰς ταύτας, ἐὰν οὐδεμία ἐν τῇ παραβάσει ἐπὶ τῇ ζημίᾳ ἢ ἡ προξενηθεῖσα τοιαύτη δὲν ὑπερβαίνει τὰς πενήντα χιλιάδας δραχμῶν. Ἐὰν ἡ ζημία ὑπερβαίνει τὰς πενήντα χιλιάδας δραχμῶν, ὁ παραβάτης τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου. Ὡς ἐπιβαρυντικὴ περίπτωση θεωρεῖται ἐὰν τὸ δάσος εἴναι δημόσιον.

2. Οἱ παραβάται τῶν ἀστυνομικῶν περὶ δασῶν διατάξεων τιμωροῦνται μετὰ τὰς ποινὰς τῆς προηγουμένης παραγράφου.

3. Οἱ βλάπτοντες, καταστρέφοντες ἢ ἀραιοῦντες δοχεῖα συλλογῆς ὀρεκτίνης τοποθετημένα ἐπὶ πευκοδένδρων, δημοσίων ἢ μὴ, τιμωροῦνται ἐφ' ὅσον μὲν πρόκειται περὶ ζημίας μέχρι 50 χιλιάδων δραχμῶν διὰ πρόστιμον ἀπὸ 20.000 μέχρι 100.

000 δραχμῶν ἢ διὰ κρατήσεως ἀπὸ 7 μέχρι 30 ἡμερῶν ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων, ἐφ' ὅσον δὲ πρόκειται περὶ ζημίας μεγαλύτερας διὰ χρηματικῆς ποινῆς 100.000 τοῦλάχιστον δραχμῶν ἢ φυλακίσεως ἐνὸς τοῦλάχιστον μηνὸς ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

4. Κηρύσσονται παραγεγραμμένα τὰ μέχρι 1 Δεκεμβρίου 1946 τελεσθέντα Δασικὰ ἐν γένει ἀδικήματα, αἱ δὲ τυχόν ἐκδοθεῖσαι καὶ μὴ ἐκτελεσθεῖσαι δικαστικαὶ ἀποφάσεις ὡς πρὸς τὰς συνεπείας, ἔξοδα καὶ ἀποζημιώσεις ἐν γένει ὡς καὶ ἡ περίπτωση τοῦ ἄρθρου 229 τοῦ Δασικοῦ Κώδικος, ἐπὶ τῶν ἀσυγκομίστων προϊόντων ἀποβάλλουσι πᾶσαν ἰσχύν.

Ἄρθρον 18.

Αἱ δευτέρα καὶ πέμπτη παράγραφοι τοῦ ἄρθρου 226 τοῦ δασικοῦ κώδικος τοῦ νόμου 4173 ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς :

2. Ὁ πλησιέστερος ἀπονομικὸς ἢ πρόεδρος Κοινότητος, ἐλλείψει ἢ ἀνεπαρκείᾳ δασικοῦ σταθμοῦ, ὑποχρεοῦται διὰ τὴν φύλαξιν καὶ διατροφήν τῶν συλληφθέντων ζώων. Ταῦτα ἀποδίδονται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἐὰν ἤθελε καταβάλλει, λόγῳ ἐγγυήσεως δραχμὰς 500 δι' ἕκαστον τῶν ζώων.

Τὰ καταβλητέα σύλληπτα καὶ τὰ ἔξοδα διατροφῆς τῶν ζώων καθορίζονται ὑπὸ τοῦ δικάζοντος τὸ ἀδίκημα δικαστοῦ. εἰσπραττόμενα ἐπ' ἀκροατηρίῳ ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τοῦ Δικαστηρίου καὶ ἀποδιδόμενα εἰς τὸν δικαιούχον ἐπὶ ἀποδείξει ἐφ' ὅπλου, συμψηφισμένης ἢ ἐν ἀθώῳ ἐπιστρεφόμενης τῆς καταβληθείσης ἐγγυήσεως.

5. Οἱ συλλαβόντες τὰ ζῶα δικαιоῦνται εἰς ἀπόληψιν συλλήπτρων ἐκ θραχ. 200 δι' ἕκαστον τῶν ζώων, πάντως ὅμως οὐχὶ πέραν τῶν 10.000 δραχ. ἐν συνόλῳ.

Οἱ συντρέξαντες κατὰ τὸ ἐδ. 5 δημόσιοι ὑπάλληλοι ἢ ἰδιῶται δικαιоῦνται εἰς ἀπόληψιν τοῦ ἡμίσεος τῶν συλλήπτρων.

Ἄρθρον 19.

Τὸ β' ἐδάφιον τῆς 2 παραγράφου τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Α. Ν. ὑπ' ἀριθ. 857/1937 ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2359/40 Α. Ν. τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

2. Παρ. β'. Εἰς ἀκτήμονας ἢ ἀνεπαρκῆ ἰδιοκτησίαν κεκτημένους καλλιεργητὰς κατοίκους χωρίων ἢ κοινοτήτων ἐφ' ὅσον ἡ παραχώρησις γίνεται διὰ γεωργικὴν ἢ ἀντιδρακομικὴν καλλιέργειαν. Εἰς τοὺς ἐκ τούτων στερουμένους ἰδιοκτήτου οἰκίας ἢ οἰκοπέδου πρὸς ἀνέγερσιν τοιαύτης ἢ ὑδρομύλου ἢ ἄλλου ἐργαστηρίου οἷον πριονιστηρίου, μελισσοκομείου κλπ. δύνανται νὰ παραχωρηθῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας καὶ δασικαὶ ἐκτάσεις ἐκ τῶν ἐχουσῶν οἰκοπεδικὴν ἀξίαν μέχρις ἐνὸς τοῦ πολὺ στρέμματος κατὰ καλλιεργητὴν ἄνδρα δημοπρασίας πρὸς ἀνέγερσιν κατοικίας κλπ. μετὰ γνώμην τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν, καθορίζοντος καὶ τὴν ἀξίαν τῆς παραχωρουμένης ἐκτάσεως.

Ἄρθρον 20.

Ἰδιοκτητῆται ἀγροτικῶν κτημάτων καταλαμβανόμενων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου πρὸς κατασκευὴν ἀντιπλημμυρικῶν ἔργων, ἢ τοιούτων διευθετήσεως ἢ εὐθυγραμμίσεως τῆς κοίτης ποταμῶν καὶ χειμάρρων, ὡς καὶ καταληφθέντων προηγουμένως δι' ὁμοίους σκοποὺς, ἐφ' ὅσον δὲν ἀπεζημιώθησαν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, δικαιоῦνται νὰ ζητήσωσιν ὅπως ἀντὶ τῆς εἰς χρῆμα ἀξίας τῶν καταληφθέντων κτημάτων τῶν παραχωρηθῶσιν αὐτοῖς εἰς ἀντάλλαγμα ἴσης ἐκτάσεως καλλιεργήσιμοι γαῖαι τοῦ Δημοσίου, δασοσκεπεῖς, ἢ καὶ χερσότοποι ἐπιδεκτικοὶ ἐκχερσώσεως καὶ καλλιέργειας ὑποδεικνύμενοι ὑπ' αὐτῶν.

Ἡ παραχώρησις γίνεται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας, μετὰ προηγουμένη γνώματευσιν τῶν προϊσταμένων τῆς Γεωργικῆς καὶ Δασικῆς Ὑπηρεσίας τῆς περιφερείας ἐν ἣ καίται ἡ ζητούμενη παραχώρησις, ἀντὶ χρηματικῆς ἀποζημιώσεως, ἑκταῖς.

Ἄρθρον 21.

Ἡ προθεσμία τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 1857 τοῦ 1944, κυρωθέντος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2359 τῆς 7-5-46 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, παύεινται ἐπὶ διετίαν ἀπὸ τῆς λήξεώς της.

Ἄρθρον 22.

1. Συνιστάται μία θέσις Διευθυντοῦ ὡς προϊστάμενος τῆς Β' Διευθύνσεως Δασῶν ἐπὶ βαθμῷ Διευθυντοῦ β' ἢ α' τάξεως ἥτις πληροῦται κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 9 παράγραφος 1 τοῦ Διατάγματος τῆς 17ης Σεπτεμβρίου 1946 «περὶ διατάξεως τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας κλπ.» ἐκτελεστικῶς.

2. Καταργοῦνται δύο θέσεις νομικῶν εἰσηγητῶν ἐκ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 2 Βασιλικῆς Διατάγματος τῆς 13 Ἰανουαρίου 1938 ἐκτελεστικῶς τοῦ ἄρθρου 58 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 574/1937 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ Ὄργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας».

3. Φοιτῆται τῆς Γεωπονικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσ/νίκης ἐγγραφέντες εἰς αὐτὴν πρὸ τῆς ἐπαναλειτουργίας τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν καὶ παρακολουθῶντες τὰ μαθήματα τῆς τελευταίας ταύτης ὡς ἀκριβεστὶ δικαιоῦνται νὰ μετεγγραφῶν εἰς αὐτήν.

Ἄρθρον 23.

1. Ὅπου κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ἢ τὰ ἰσχύοντα διατάγματα προβλέπεται ἡ συμμετοχὴ εἰς Συμβούλια ἢ Ἐπιτροπὰς ἐκ μέλους τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Γεωργίας Διευθυντοῦ Δασῶν ἐφεξῆς ἀντ' αὐτοῦ μετέχει εἰς ταῦτα ὡς μέλος ὁ παρὰ τῷ αὐτῷ Ὑπουργείῳ Γενικὸς Διευθυντὴς Δασῶν, δι' ἀπόνει μὴ κωλυόμενον ἀναπληροῦ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτής.

2. Ἐφεξῆς τοῦ τε Διοικητικοῦ καὶ Πειθαρχικοῦ Τμήματος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας μετέχουν ὡς τακτικὰ μέλη αὐτοῦ ὁ Γεν. Διευθυντὴς Δασῶν καὶ ὁ Διευθυντὴς τῆς Διευθύνσεως Διοικητικοῦ τοῦ Ὑπουργείου ταύτων ἢ οἱ νόμιμοι αὐτῶν ἀναπληρωταί.

3. Διὰ Διατάγματος δύναται νὰ τροποποιηθῇ ἡ σύνθεσις τῶν παρὰ τῇ Γενικῇ Διευθύνσει Δασῶν λειτουργούντων Συμβουλίων.

Ἄρθρον 24.

1. Αἱ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 59 παράγρ. 1 τοῦ Ν. 4173 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος» ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μετὰ γενεσστέρας προβλεπόμεναι τρεῖς θέσεις μηχανικῶν καθορίζονται εἰς μίαν θέσιν Πολιτικοῦ Μηχανικοῦ, μίαν θέσιν Ἀρχιτέκτονος καὶ μίαν θέσιν Ἡλεκτρολόγου-Μηχανολόγου καταναρμόμεναι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Τὰς θέσεις ταύτας καταλαμβάνουν πεπειραμένοι διπλοματοῦχοι Ἀνωτάτων Τεχνικῶν Σχολῶν μὲ ὑπερδυσχερῆ πλῆθος πείραν.

2. Μηχανικοὶ συγκεντροῦντες τὰ προσόντα τῶν ἐκπαίδευσης 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ προϋπηρετήσαντες εἰς τὴν δασικὴν ὑπηρεσίαν ὡς ἡμερομίσθιοι τεχνικοὶ ὑπάλληλοι ἐκδοκίμως δύνανται μετὰ γνώμην τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας νὰ διορισθῶσιν εἰς τὰς θέσεις ταύτας.

δυσον μὲν κέντηνται ὑπερδεκαετῇ πείρῳ ἐπὶ βαθμῷ μη-
δυσον α', ἐφ' ὅσον δὲ κέντηνται ὑπερδεκαεπενταετῇ τοιαύ-
τῃ ἐπὶ βαθμῷ Νομομηχανικοῦ β'.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθρ. 123 τοῦ ἀπὸ 28)29-12-1945
τοῦ «περὶ διοικήσεως, διαχειρίσεως καὶ λειτουργίας τοῦ
Πολιτικοῦ Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν»,
ἐκδίδονται καὶ διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς παραγράφου 2 τοῦ
ἀρθρ. 6 τοῦ 2478 Νόμου.

Ἄρθρον 25.

Εἰς τὸ μόνιμον προσωπικὸν τῆς Δασικῆς Ὑπηρεσίας τὸ
πρόσθιν εἰς πρότυπα δασοκτῆματα τελούντα ὑπὸ Κρατικὴν
ἐπὶ ἀλλοιῶν ἢ ἀσχολούμενον εἰς ἐργασίας δασικῆς ὁδο-
ποιᾶς, διευθετήσεως χειμάρρων καὶ ἀναδασώσεων δύναται
ἐπιλέγεται δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ
Πολιτικῶν κατόπιν προτάσεως τοῦ ἀρμοδίου Γενικοῦ Ἐ-
παρχικοῦ ἢ Ἐπιθεωρητοῦ δασῶν, παγία κατὰ μῆνα ἀπο-
λοῖς ἀναλόγως τῶν ἐκασταχοῦ συνθηκῶν καὶ τῆς ἀπο-
κρίσεως εἰς ἐργασίαν καὶ ἀνεξαρτήτως τῶν ἐκτὸς τῆς
ἐπισμένης ἑδρας τῶν διανυκτερεύσεων ἀντὶ τῶν συνήθως
ἐκ τῶν γενικῶν διατάξεων χορηγούμενων ἡμερησίων ἀπο-
δοχῶν.

Ἄρθρον 26.

Ἡ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐπιτρέπεται ὁ διορισμὸς
ἐκ τῶν προσωρινῶν δασοφυλάκων καὶ τῶν ἐχόντων ἡλικίαν
πρὸς τὰς πέντε ἐτῶν.

Ἄρθρον 27.

Ἄρθρον 15 τοῦ Νόμου 4173)1929 «περὶ Δασικοῦ Κώ-
δικος ἐνταχθέντος ὑπὸ τοῦ ἀρθρ. 3 Ν. 5263)1931
πρὸς τὴν ἰσχύος ἐφεξῆς καὶ διὰ τοὺς Δασολόγους
ἐκ τῶν Ὑπουργείων Γεωργίας τῶν διατάξεων τοῦ ἀρ-
θρ. 19 τοῦ Νόμου 853)1917.

Ἄρθρον 28.

Ἄρθρον μόνον τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 886)1946 περὶ τοῦ τρό-
που διορισμοῦ Δοκίμων Δασαρχῶν τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

Δοκίμος Δασάρχης διορίζεται ὁ κεντημένος δίπλωμα
Πολιτικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ἢ
Δασολογικῆς ὁμοτίμου, ὑγίειν καὶ ἀρτιμέλειαν, ὅστις
εἶναι εἰς Δασάρχην γ' τάξεως κατὰ τὰς κειμένους δια-
τάξεις καὶ κατόπιν διαγωνισμοῦ καθορισθεμένου δι' ἀπο-
φάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Οἱ ἐκ τῶν ἡδὴ ὑπηρετούντων Δοκίμων Δασαρχῶν δὲν
ἐκτιμῶνται εἰς διαγωνισμὸν ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν δημοσίευ-
σιν τοῦ Νόμου 886)1946 εἶχον συμπληρώσει τριετὴ ὑπηρεσίαν
ἐκτελεσμένη μετὰ συμφωνίαν ἀποφάσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμ-
βουλίου.

Ἡ τῆς παρόντος νόμου ἀρχαὶ ἀπὸ τῆς δημοσίευ-
σεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Δεκεμβρίου 1946

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς
ΑΘ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ

Ἐκδόθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους Σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Δεκεμβρίου 1946

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΠΑΝΟΣ ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(4)

Περὶ ἰδρύσεως Ὑποδιοικήσεως Χωροφυλακῆς Καρουσάδων
Κερκύρας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀρθρον 2 § 3 τοῦ ἀπὸ 7)8 Ἰουνίου
1935 Α. Νόμου «περὶ Ὁργανισμοῦ Χωροφυλακῆς», τὸν Α.
Ν. 655)1945 «περὶ ἀρμοδιότητος καὶ ὁργανώσεως τοῦ Ὑ-
πουργείου Δημοσίας Τάξεως» καὶ σύμφωνα γινώσκοντες τὸν Ἀρ-
χικοῦ τῆς Χωροφυλακῆς, ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 663 ἀπὸ 9)
12)46 γνωμάτευσιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ἀπεφασί-
σαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Ἰδρύεται Ὑποδιοίκησις Χωροφυλακῆς Καρουσάδων (Β'
τάξεως) μετὰ ἑδραν τὴν κοινὴν Καρουσάδων ὑπαγομένη εἰς
τὴν Διοίκησιν Χωροφυλακῆς Κερκύρας.

Ἡ περιφέρεια ταύτης ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴν τοιαύτην τῶν
λειτουργούντων ἡδὴ σταθμῶν Χωροφυλακῆς : 1) Καρουσά-
δων, 2) Λουτσῶν, 3) Μαγουλάδων, ἀποσπαιμένων ἐκ τῆς
Ὑποδιοικήσεως Χωροφυλακῆς Σκριπεροῦ καὶ 4) Ὁθωνῶν,
ἀποσπαιμένου ἐκ τῆς Ὑποδιοικήσεως Κερκύρας.

Ἡ δύναμις τοῦ ἐπιτελείου τῆς ἰδρυομένης Ὑποδιοικήσεως
ταύτης καθορίζεται, εἰς ἓνα Ἀνθυπομοίραρχον, ἓνα Ὑπενω-
μοτάρχην καὶ δύο Χωροφύλακας.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δημοσίας Τάξεως Ὑπουργὸν
ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Δια-
ταγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Δεκεμβρίου 1946.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ ἐπὶ τῆς Δημοσίας Τάξεως Ὑπουργὸς
Κ. ΚΑΛΚΑΝΗΣ

(5)

Περὶ κυρώσεως πινάκων 1946—1947 ἀφορώντων Ἀντι-
συνταγματάρχας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει : 1) Τὰς διατάξεις τοῦ Α. Νόμου 2307)
1940 ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἀπὸ
24)4)46 Ν. Δ)τος «περὶ τρόπου ἐνεργείας Στρατιωτικῶν
προαγωγῶν» καὶ τοῦ εἰς ἐκτέλεσιν οὗτου ἐκδοθέντος ἀπὸ 5)
6)46 Β. Δ. «περὶ τροποποιήσεως κλπ. τοῦ Α. Ν. 2307)40
περὶ Στρατιωτικῆς Ἱεραρχίας καὶ Στρατιωτικῶν προαγωγῶν
κλπ.», 2) Τὰ ὑπ' ἀριθ. 13 καὶ 14 Πρακτικὰ τοῦ Στρατι-
ωτικοῦ Συμβουλίου Ἐπιλογῆς 1 καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 249)9.12.
1946 ἀπόφασιν τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου,
προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ,
ἀπεφασίσσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Κυρῶμεν

τοὺς ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Ἐπιλογῆς 1 καταρτισθέντας πίνα-
κας προακτέων, μὴ προακτέων καὶ ἀποστρατευτέων Ἀντι-
συνταγματάρχων Ὀπλῶν καὶ Σωμάτων, ἔτους 1946—1947,
ὡς τελικῶς ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Στρατι-
ωτικοῦ Συμβουλίου ὡς ἀκολούθως :

Ι. Ἀντισυνταγματάρχων Πεζικοῦ προακτέων κατ' ἐκλογὴν,
μὴ προακτέων καὶ ἀποστρατευτέων.

ΙΙ. Ἀντισυνταγματάρχων Πυρ)κοῦ προακτέων κατ' ἐκλο-
γὴν, μὴ προακτέων καὶ ἀποστρατευτέων.

III. 'Αντισυνταγματαρχῶν Ἱππικοῦ προακτέων κατ' ἀπόλυτον ἐκλογὴν, κατ' ἐκλογὴν, μὴ προακτέων καὶ ἀποστρατευτέων.

IV. 'Αντισυνταγματαρχῶν Μηχανικοῦ προακτέων κατ' ἐκλογὴν, μὴ προακτέων καὶ ἀποστρατευτέων.

V. 'Αντισυνταγματαρχῶν Διαβιβάσεων προακτέων κατ' ἐκλογὴν.

VI. 'Αντισυνταγματαρχῶν Στρατολογίας προακτέων κατ' ἐκλογὴν, μὴ προακτέων καὶ ἀποστρατευτέων.

VII. 'Αρχιάτρων προακτέων κατ' ἀπόλυτον ἐκλογὴν, κατ' ἐκλογὴν, μὴ προακτέων καὶ ἀποστρατευτέων.

VIII. 'Αρχιφαρμακοποιῶν προακτέων κατ' ἐκλογὴν.

IX. 'Αρχικτηνιάτρων προακτέων κατ' ἐκλογὴν καὶ μὴ προακτέων.

X. 'Αντισυνταγματαρχῶν Διαχειρ. Ὑγειονομικοῦ ἀποστρατευτέων.

XI. Συμβούλων Στρατ. Δικαιοσύνης β' τάξεως προακτέων κατ' ἀπόλυτον ἐκλογὴν καὶ προακτέων κατ' ἐκλογὴν.

XII. 'Αντισυνταγματαρχῶν Οἶκον. Ἐλέγχου προακτέων κατ' ἐκλογὴν καὶ ἀποστρατευτέων.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Δεκεμβρίου 1946.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸς
ΦΙΛ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ